

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань транспорту та інфраструктури

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-34-71

Верховна Рада України

Відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України Комітет з питань транспорту та інфраструктури на своєму засіданні 17 лютого 2021 року (протокол №31) розглянув проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про автомобільний транспорт»» (реєстр. № 4169 від 30 вересня 2020 року), поданий Кабінетом Міністрів України.

Законопроект розроблений Міністерством інфраструктури України з метою надання визначення електромобілям та електрозарядній інфраструктурі з урахуванням необхідності стимулювання використання електричних транспортних засобів, що передбачено Національною транспортною стратегією України на період до 2030 року, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 р. №430» (п. 9). та досягнення цілі 8.2 Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2019 р. №849.

Пропонується шляхом внесення змін до Закону України «Про автомобільний транспорт», доповнення термінологічного апарату визначеннями понять: «електричний транспортний засіб (електромобіль)», «електробус», «електромобіль вантажний», «електромобіль гібридний», «електромобіль легковий», «електромобіль плагін-гібридний», «станція зарядки електромобілів», а також встановити обов'язок водія електробуса здійснювати висадку пасажирів у відведеному для цього місці у разі заправлення електробуса на станції зарядки електромобілів під час виконання перевезень.

На поточний час терміни та визначення стосовно електричних транспортних засобів наведено/застосовано в різних нормативно-правових актах.

Наразі Закон України «Про дорожній рух», не надаючи визначення, вживає термін «електромобіль». При цьому в статтю 7 Закону внесено зміни (Законом України від 11.07.2019 № 2754-VIII), згідно з якими термін «електромобіль» змінено на термін «транспортні засоби, оснащені електричними двигунами (одним чи декількома)», проте термін «електромобіль» залишається у статті 6 Закону.

У Кодексі України про адміністративні правопорушення передбачена відповідальність за ряд порушень стосовно транспортних засобів, оснащених електричними двигунами (одним чи декількома). Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30.05.2018 № 430, також оперує термінами «електромобіль», «електробус», «електротранспорт».

У зв'язку із цим, зазначимо, що Закон України «Про автомобільний транспорт», до якого вносяться пропоновані зміни, регулює відносини між автомобільними перевізниками, замовниками транспортних послуг, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, пасажирями, власниками транспортних засобів, а також їх відносини з юридичними та фізичними особами – суб'єктами підприємницької діяльності, які забезпечують діяльність автомобільного транспорту та безпеку перевезень (ст. 3 Закону).

Законом же України «Про дорожній рух» регулюються суспільні відносини у сфері дорожнього руху та його безпеки, права, обов'язки і відповідальність суб'єктів - учасників дорожнього руху, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, об'єднань, підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності та господарювання (ст. 1), до якого, відповідно і слід вносити відповідні зміни.

Також вважаємо за доцільне внесення терміну «електробус» до Закону України «Про міський електричний транспорт». Адже відомо, що електробус (електричний автобус) - використовують переважно на маршрутах громадського транспорту, урухомлюють електродвигуном (двигунами), енергію для цього накопичують та зберігають на борту в акумуляторній батареї або суперконденсаторі. Батарею або суперконденсатор заряджають лише під час стоянки від тролей кінцевої інфраструктури маршруту. Тролеї, зазвичай, належать загальній тролейбусній мережі з відповідними трансформаторними підстанціями -власність підприємств міського електротранспорту.

Водночас, нові терміни та визначення потребують узгодження з термінами, визначеними міжнародними договорами України та мають бути покладені в основу похідних термінів та визначень нормативно-правових актів України (законів, постанов, наказів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади). Зокрема, у цьому контексті визначальними у сфері дорожнього руху та транспортних засобів є такі міжнародні договори України, як Конвенція про дорожній рух 1968 року та Європейська угода, що доповнює цю Конвенцію.

Крім того, у 2000 році Україна стала Договірною Стороною Женевської Угоди 1958 року згідно з Законом України №1448-111 «Про приєднання України до Угоди про прийняття єдиних технічних приписів для колісних транспортних засобів, предметів обладнання та частин, які можуть бути встановлені та/або використані на колісних транспортних засобах, і про умови взаємного визнання офіційних затверджень, виданих на основі цих приписів, 1958 року з поправками 1995 року» і заявила про намір застосовувати на своїй території Правила ООН, які є додатками до Женевської Угоди 1958 року і містять відповідні вимоги до колісних транспортних засобів, предметів обладнання та частин до них за критеріями безпеки, екологічності та енергоефективності. При цьому зазначені

Правила ООН містять спеціалізовану термінологію, що є загальновизнаною у цій сфері та повинна мати своє відображення в національному законодавстві.

Міністерство внутрішніх справ України листом від 22.12.2020 р. №43716/3/12-2020 підтримуючи в цілому законопроект, висловлює ряд зауважень, зокрема пропонується узгодити редакцію, терміну «електробус» із ст. 34 Закону України «Про дорожній рух».

Комітет з питань екологічної політики та природокористування (лист від 03.12.2020 р. №04-15/08-2020/229501) пропонує прийняти законопроект за основу.

Комітет з питань інтеграції України з Європейським Союзом (лист від 28.12.2020 р. №04-20/10-2020/252436) у своєму висновку на предмет відповідності праву ЄС повідомляє, що проект Закону за своєю метою не суперечать міжнародно-правовим зобов'язанням України, водночас лише фрагментарно враховує положення Директиви Європейського Парламенту та Ради №2014/94/ЄС.

Комітет з питань бюджету (лист від 19.11.2020 р. №04-13/8-2020/215558) надав висновок, що законопроектне матиме впливу на показники бюджетів та, у разі прийняття відповідного закону, може набирати чинності у термін, визначений авторами законопроекту.

Головне науково-експертне управління Верховної Ради України (лист від 19.01.2021 р. №16/3-2021/13143) не підтримує вирішення порушеного у проекті питання у пропонований спосіб. Зауважуючи, що пропонований у проекті фрагментарно-ситуативний підхід не дає можливості належним чином оцінити зміст наведених понять з точки зору їх відповідності потребам системного законодавчого регулювання сфери електричного транспорту, та узгодження з термінологією, що використовується у відповідних актах Європейського Союзу. Підкреслюючи, що визначення термінів у законі надається не для фіксації того чи іншого поняття, а для забезпечення чіткого та однозначного розуміння положень закону, якими регулюються відповідні суспільні відносини. Закріплення у законі визначень термінів, якими цей закон не оперує, щодо яких не встановлює будь-яких правил, позбавлено юридичного сенсу та є сумнівним з точки зору відповідності вимогам законодавчої техніки.

Комітет з питань антикорупційної політики висновку не надав.

Враховуючи викладене та результати обговорення на засіданні, Комітет прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про автомобільний транспорт»» (реєстр. № 4169 від 30 вересня 2020 року), поданий Кабінетом Міністрів України, повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

Співдоповідачем від Комітету при розгляді цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради України визначено Негулевського І.П.

Проект Постанови Верховної Ради України додається.

СЕДЛО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Голова Комітету

Підписувач: КІСЄЛЬ ЮРІЙ ГРИГОРОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA10400000071502E006A28B601
Дійсний до: 09.09.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
Ю.Г. Кісєль
№ 04-31/03-2021/54028 від 19.02.2021

